

సభాపర్వం - ధర్మసారం

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం, శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

స త్వం మాం పాహి దేవేశ లక్ష్మీశ గరుడధ్వజ ।
సర్వాపత్తివినాశాయ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

కృష్ణాయ యాదవేంద్రాయ, జ్ఞానముద్రాయ యోగినే ।
నాథాయ రుక్మిణీశాయ, నమో వేదాంతవేదినే ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం, సర్వలోకహితే రతమ్ ।
వేదాబ్జభాస్కరం వందే, శమాదినిలయం మునిమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి -
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషామ్,
ఆస్తికమహాజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,
విషూచికేత్యాది, క్రిమిజనిత, సమస్త దుష్ప్రభావ, నిర్మూలన ద్వారా, సకల
శ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, సనాతన ఆర్షధర్మస్య, సర్వోన్నతిసిద్ధ్యర్థం, తద్ధర్మ-
ప్రతికూలతా పరిహారార్థం, గోసంరక్షణార్థం, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, సభాపర్వణి, యథాశక్తి, శ్లోకవ్యాఖ్యానపురస్సరం,
ద్వాదశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

**అథ శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత
లోకపాలసభాఖ్యానాహ్వయ పర్వణి ద్వాదశోఽ ధ్యాయః
నారద ఉవాచ**

సమాప్య చ హరిశ్చంద్రః మహాయజ్ఞం ప్రతాపవాన్ ।
అభిషిక్తశ్చ శుశుభే సామ్రాజ్యేన నరాధిప ॥ 12-22 ॥

యే చాన్యే చ మహీపాలాః రాజసూయం మహాక్రతుం ।
యజంతే తే సహంద్రేణ మోదంతే భరతర్షభ ॥ 12-23 ॥

యే చాపి నిధనం ప్రాప్తాః సంగ్రామేష్వపలాయినః ।
తే తత్సదనమాసాద్య మోదంతే భరతర్షభ ॥ 12-24 ॥

తపసా యే చ తీవ్రేణ త్యజంతీహ కలేవరం ।
తే తత్ స్థానం సమాసాద్య శ్రీమంతో భాంతి నిత్యశః ॥ 12-25 ॥

పితా చ త్వాఽఽహ కౌంతేయ పాండుః కౌరవనందన ।
హరిశ్చంద్రే శ్రియం దృష్ట్వా నృపతౌ జాతవిస్మయః ॥ 12-26 ॥

విజ్ఞాయ మానుషం లోకమ్ ఆయాంతం మాం నరాధిప ।
ప్రోవాచ ప్రణతో భూత్వా వదేధాస్త్యం యుధిష్ఠిరం ॥ 12-27 ॥

సమర్థోఽసి మహీం జేతుం భ్రాతరస్తే స్థితా వశే ।
రాజసూయం క్రతుశ్రేష్ఠమ్ ఆహారస్వేతి భారత ॥ 12-28 ॥

త్వయీష్టవతి పుత్రేఽహం హరిశ్చంద్రవదాశు వై ।
మోదిష్యే బహులాః శశ్వత్ సమాశ్చక్రస్య సంసది ॥ 12-29 ॥

ఏవం భవతు వక్ష్యేఽహం తవ పుత్రం నరాధిపం ।
భూలోకం యది గచ్ఛేయమ్ ఇతి పాండుమథాబ్రువమ్ ॥ 12-30 ॥

తస్య త్వం పురుషవ్యాఘ్రు సంకల్పం కురు పాండవ ।
గంతాసి త్వం మహేంద్రస్య పూర్వైస్సహ సలోకతాం ॥ 12-31 ॥

బహువిఘ్నశ్చ నృపతే క్రతురేష స్మృతో మహాన్ ।
ఛిద్రాణ్యస్య వాంఛంతి యజ్ఞఘ్నా బ్రహ్మరాక్షసాః ॥ 12-32 ॥

యుద్ధం చ క్షత్రశమనం పృథివిక్షయకారణం ।
కించిదేవ నిమిత్తం చ భవత్యత్ర క్షయావహం ॥ 12-33 ॥

ఏతత్ సంచింత్య రాజేంద్ర యత్ క్షమం తత్సమాచర ।
అప్రమత్తోత్థితో నిత్యం చాతుర్వర్ణ్యస్య రక్షణే ॥ 12-34 ॥

భవ ఏధస్వ మోదస్వ ధనైస్తర్పయ చ ద్విజాన్ ।
ఏతత్తే విస్తరేణోక్తం యన్మాం త్వం పరిపృచ్ఛసి ।
ఆపృచ్ఛే త్వాం గమిష్యామి దాశార్హణగరీం ప్రతి ॥ 12-35 ॥

వైశంపాయన ఉవాచ

ఏవమాఖ్యాయ పార్థేభ్యః నారదో జనమేజయ ।
జగామ తైర్వృతో రాజన్ ఋషిభిర్యైస్సమాగతః ॥ 12-36 ॥

గతే తు నారదే పార్థః భ్రాతృభిస్సహ కౌరవః ।
రాజసూయం క్రతుశ్రేష్ఠం చింతయామాస పార్థివః ॥ 12-37 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత

లోకపాలసభాఖ్యానాహ్వయ పర్వణి ద్వాదశో ధ్యాయః

సుభాషితమ్

తస్మాద్దీపాః ప్రదాతవ్యాః సాయం వై గృహమేధిభిః ।
దివ్యం చక్షురవాప్నోతి ప్రేత్య దీపప్రదాయకః ।
పూర్ణచంద్రప్రతీకాశా దీపదాశ్చ భవన్త్యత ॥
యావదక్షినిమేషాణి జ్వలతే తావతీస్సమాః ।
రూపవాన్ బలవాంశ్చాపి నరో భవతి దీపదః ॥

అథ క్షమప్రార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం
లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

